

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до пункту 7 Порядку формування розмірів плати за здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що фінансується операторами ринку» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови, подані листом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 21.09.2020 № 2612-02/57325-03.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), Державна регуляторна служба України

встановила:

проектом постанови передбачається внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання формування розмірів плати за здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що фінансується операторами ринку» від 27.02.2020 № 148 (далі – постанова № 148), зокрема встановити, що у разі зміни однієї із складових витрат, що може спричинити зміну розміру плати за здійснення заходу державного контролю, *може проводитись* перерахування розміру плати шляхом коригування лише тих складових розміру плати, за якими відбулися цінові зміни в бік збільшення або зменшення.

При цьому, розробник вилучає положення з постанови № 148, відповідно до якого перерахування розміру плати за державний контроль можливий у випадку, якщо змінилась вартість складових, більш як на 20 відсотків.

РІШЕННЯ № 602 від 08.10.2020

Кусьяк Ганна Григорівна

3 011 0220017192 0 00001

Однак, проект постанови не може бути погоджений ДРС у наданій редакції з огляду на таке.

Згідно з приписами Закону та Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика), Аналіз регуляторного впливу (АРВ) – це інформативно-аналітичний документ, який дає систематизовану оцінку регулюванню та містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття відповідного регуляторного акта; аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики.

Натомість АРВ розробником проекту постанови підготовлений за формально-декларативним принципом, без наявності усієї необхідної інформації, передбаченої Законом та Методикою, що в свою чергу не доводить відповідність проекту постанови принципам державної регуляторної політики.

Зокрема, розробником не доведено, що надана для погодження редакція проекту постанови разом з усіма запропонованими ним механізмами дозволить вирішити визначені проблеми та досягнути визначені цілі. Більше того, низка положень, які запропоновані проектом постанови не аргументовані та не оцінені в АРВ, відповідно доцільність та ефективність їхнього застосування є необґрунтованою.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема *навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб*, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Проте, в АРВ до проекту постанови розробником акцентовано увагу на тому, у разі збільшення складових розміру плати за здійснення заходів державного контролю у розмірі, *що не перевищує 20 відсотків, вона не буде покривати витрати на здійснення державного контролю, що може призвести до таких наслідків:*

1) послаблення (зниження ефективності) системи державного контролю, що суперечить пункту 1 частини першої статті 8 Закону; 2) зростання рівня загроз для життя та здоров'я населення, епізоотичного благополуччя та економічного зростання;

3) порядок і рівень фінансування заходів державного контролю не буде відповідати вимогам статті 63 Закону, відповідного до якої вартість державного контролю, що фінансується за рахунок операторів ринку, не може перевищувати і не може бути меншим розміру певного набору витрат органу державного контролю.

З іншого боку, у разі зменшення складових розміру плати за здійснення державного контролю, що не перевищує 20 відсотків, плата буде перевищувати вартість державного контролю, визначену статтею 63 Закону, і як наслідок, *оператори ринку будуть нести додаткові фінансові витрати, не передбачені зазначеним Законом.*

При цьому, розробник не підтверджує свої тези за допомогою відповідних статистичних чи інших арифметичних даних та не наводить реальні приклади існування цієї проблеми.

Зазначене не дозволить адекватно оцінити практичну необхідність вирішення визначених розробником проблем (у разі їх наявності) та підтвердити доцільність зміни моделі перерахування розміру плати за здійснення державного контролю.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Задекларовані розробником цілі державного регулювання є абстрактними та не вимірюваними. Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання.

Таким чином, розробником порушено принцип адекватності, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки така форма державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити усі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак розробник обмежився формальним описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування обраних альтернатив, характеристика яких не розкриває зміст, характер впливу та переваги запропонованого проектом постанови механізму державного регулювання.

Зокрема, розробник обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування взятих до уваги альтернатив та не навів аналітичних даних та/або розрахунків вигод і витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають, як внаслідок впровадження проекту постанови, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, у тому числі із застосуванням додатків 2 або 4 до Методики, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Розділ IV АРВ до проекту постанови фактично не містить конкретної інформації щодо очікуваних результатів прийняття проекту постанови, водночас аналіз вигод та витрат не дозволяє встановити, що визначені розробником вигоди, які виникатимуть у держави та суб'єктів господарювання внаслідок дії запропонованого регуляторного акта, виправдовують витрати, які потенційно можуть зазнати останні від необхідності виконання вимог проекту постанови після набрання ним чинності.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» у цьому розділі АРВ доцільно аргументувати

ефективність застосування саме тої редакції проекту постанови, яка надана для погодження, при вирішенні визначених проблем діючої моделі перерахування розміру плати за здійснення державного контролю. Зокрема необхідно довести практичну спроможність встановлення моделі коригування у запропонованій проектом постанови редакції.

Підсумовуючи зазначене, за результатами розгляду положень проекту постанови та АРВ до нього, встановлено, що його розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, зокрема: *доцільності* - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, *адекватності* - відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив; *ефективності* - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави; *збалансованості* - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, визначених статтею 4 Закону.

Крім цього, проект постанови також не відповідає вимогам статті 8 Закону про регуляторну політику в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до пункту 7 Порядку формування розмірів плати за здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що фінансується операторами ринку».

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

